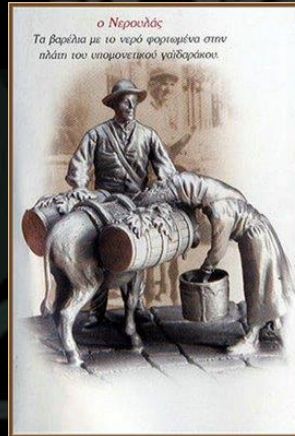

Τα παλιά επαγγέλματα

Κώστας Τζοβάρας

Ο μαθητής του Δ1

Γαλατάς

Τα παλιά τα χρόνια
υπήρχε ο Γαλατάς που
περνούσε από όλες της
γειτονιές και μοίραζε
γάλα. Και οι νοικοκυρές
τον περιμένανε κάθε
πρωί για να πάρουν το
γάλα.

Πεταλωτής

Παλιά υπήρχαν πολλοί πεταλωτές μια και ήταν απαραίτητοι αφού κάθε σπίτι στο χωριό είχε και ένα ζώο για τις δουλειές του, γαϊδούρι ή μουλάρι. Ο πεταλωτής έβαζε στα ζώα τα πέταλα που ήταν ας πούμε τα παπούτσια τους. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούσε ο πεταλωτής ήταν τα πέταλα, το σφυρί, η τανάλια, το σατράτσι και τα καρφιά. Στην αρχή ακινητοποιούσαν το πόδι του ζώου και ο πεταλωτής έβγαζε το παλιό φθαρμένο πέταλο.

- Μετά με το σατράτσι που ήταν ένα μαχαίρι σε σχήμα μικρού τσεκουριού έκοβε την οπλή του ζώου από κάτω έτσι ώστε να την ισιώσει. Μετά έβαζε το καινούργιο το πέταλο και το κάρφωνε με τα ειδικά καρφιά. Τα καρφιά αυτά είχαν μεγάλο κεφάλι έτσι ώστε να προεξέχουν από την πατούσα του ζώου και να μη γλιστράει. Τα πέταλα ήταν σε διάφορα μεγέθη και τα κατασκεύαζαν από σίδερο. Τα πέταλα είχαν τρύπες γύρω - γύρω για να μπαίνουν τα καρφιά. Το πετάλωμα γινόταν και στα τέσσερα πόδια του ζώου. Αυτό γινόταν για να μπορεί να περπατάει στους κακοτράχαλους δρόμους χωρίς να πληγώνονται τα πόδια του και για να διατηρεί την ισορροπία του.

Ζευγάς

Οι ζευγάδες αναλάμβαναν το όργωμα, τη σπορά και τη συγκομιδή των χωραφιών. Οι ζευγάδες όργωναν με το ξύλινο αλέτρι που το έσερναν δύο βόδια ή μουλάρια (τα "ζευγαρόβοδα"). Κάποιες φορές, οι ίδιοι εκτός από τα δικά **ΤΟΥΣ** χωράφια, όργωναν κι έσπερναν και τα χωράφια άλλων κατοίκων και αμείβονταν επιπλέον, επειδή διέθεταν την τέχνη τους αλλά και τη "συρμαγιά" (δηλαδή τα βόδια και το αλέτρι). Σήμερα ο ζευγάς έχει εξαφανιστεί, αφού το όποιο όργωμα γίνεται πια με μηχανικά μέσα.

Λούστρος

Όταν ο κόσμος περπατούσε
σε χωμάτινους δρόμους, τα
παπούτσια σκονίζονταν ή
λασπώνονταν εύκολα.

Ντελάλης

Η λέξη είναι μάλλον τούρκικη και σημαίνει "αυτός που ανακοινώνει τα μαντάτα", ο δημόσιος κήρυκας. Οι ντελάληδες διαλαλούσαν στους κατοίκους των κωμοπόλεων και των χωριών τα νέα που έφταναν με τον τηλέγραφο ή τα εμπορεύματα που έφερναν στις πλατείες των χωριών οιπραματευτάδες. Η δυνατή φωνή και κυρίως ο τρόπος που παρουσίαζαν συνοπτικά τα νέα ή διαφήμιζαν τα προϊόντα, τους καθιστούσε γνωστούς στην τοπική κοινωνία. Έβαζε την παλάμη στο στόμα, σαν χωνί, κι έπαιρνε τις γειτονιές φωνάζοντας.

